

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 18. januarja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca – Španija) – Carlos Enrique Ruiz Conejero/Ferroser Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

(Zadeva C-270/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Socialna politika — Direktiva 2000/78/ES — Enako obravnavanje pri zaposlovanju in delu — Člen 2(2)(b)(i) — Prepoved diskriminacije zaradi invalidnosti — Nacionalna zakonodaja, s katero je pod nekaterimi pogoji dovoljena odpoved pogodbe o zaposlitvi delavcu zaradi prekinjenih, čeprav upravičenih odsotnosti — Odsotnosti delavca zaradi bolezni, ki so posledica njegove invalidnosti — Različno obravnavanje zaradi invalidnosti — Posredna diskriminacija — Upravičenost — Boj proti absentizmu na delovnem mestu — Primernost — Sorazmernost)

(2018/C 083/03)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Social n° 1 de Cuenca

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Carlos Enrique Ruiz Conejero

Toženi stranki: Ferroser Servicios Auxiliares SA, Ministerio Fiscal

Izrek

Člen 2(2)(b)(i) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da delodajalec delavcu lahko odpove pogodbo o zaposlitvi zaradi njegovih prekinjenih, vendar upravičenih, odsotnosti z dela, kadar so te odsotnosti posledica bolezni zaradi invalidnosti tega delavca, razen če ta ureditev z uresničevanjem legitimnega cilja boja proti absentizmu na delovnem mestu ne presega tistega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja, kar pa mora presoditi predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 279, 1.8.2016.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. januarja 2018 – Evropska komisija/Helenska republika

(Zadeva C-363/16) ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Državne pomoči — Pomoč, razglašena za nezakonito in nezdružljivo z notranjim trgov — Obveznost vračila — Člen 108(2), drugi pododstavek, PDEU — Uredba (ES) št. 659/1999 — Člen 14(3) — Družba prejemnica, za katero se je začel stečajni postopek — Postopki zaradi insolventnosti — Vpis terjatev na seznam upnikov — Prenehanje dejavnosti — Prekinitev stečajnega postopka zaradi preučitve možnosti za ponovno vzpostavitev dejavnosti — Obveznost obveščanja — Neizvršitev)

(2018/C 083/04)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Bouchagiar in B. Stromsky, agenta)

Tožena stranka: Helenska republika (zastopnika: K. Boskovits in V. Karra, agenta)

Izrek

1. Helenska republika s tem, da v predpisanem roku ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za izvršitev Sklepa Komisije 2012/541/EU z dne 22. februarja 2012 o državni pomoči SA.26534 (C 27/10, ex NN 6/09), ki jo je Grčija odobrila podjetju Enómeni Klostojfantourgía (United Textiles) AE in da Komisije ni zadostno obvestila o ukrepih, sprejetih na podlagi tega sklepa, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi členov od 2 do 4 navedenega sklepa ter na podlagi Pogodbe DEU.
2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 305, 22.8.2016.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 18. januarja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Stadion Amsterdam CV/Staatssecretaris van Financiën

(Zadeva C-463/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Obdavčenje — Davek na dodano vrednost (DDV) — Direktiva 77/388/EGS — Člen 12(3)(a), tretji pododstavek — Nižja stopnja DDV — Priloga H, kategorija 7 — Enotna storitev, sestavljena iz dveh ločenih elementov — Selektivna uporaba nižje stopnje DDV za enega od teh elementov — Turistični ogled, imenovan „World of Ajax“ — Obisk muzeja kluba AFC Ajax)

(2018/C 083/05)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Vlagateljica kasacijske pritožbe: Stadion Amsterdam CV

Nasprotna stranka v postopku s kasacijsko pritožbo: Staatssecretaris van Financiën

Izrek

Šesto direktivo Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 2001/4/ES z dne 19. januarja 2001, je treba razlagati tako, da je treba enotno storitev – kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari – ki je sestavljena iz dveh ločenih elementov, pri čemer je eden glavni, drugi pa pomožni, ki bi bila, če bi bila zagotovljena ločeno, predmet različnih stopenj davka na dodano vrednost, obdavčiti zgolj po stopnji davka na dodano vrednost, ki se uporablja za to enotno storitev in je določena glede na glavni element, in to tudi, če je mogoče opredeliti ceno vsakega elementa, ki sestavlja celotno ceno, ki jo plača potrošnik za koriščenje te storitve.

⁽¹⁾ UL C 410, 7.11.2016.